

[Finansministeren]

vi som sædvanlig enige: Vi skal privatisere, hvis det er en god idé. Derfor var det, jeg sagde, at hvis det viser sig, at det kan blive billigere ved at udlicitere, så skal man gøre det, men hvis man kan gøre det lige så billigt i offentligt regi, men under hensyntagen til, at det ikke skal være skattheyderfinansieret spising, ja, så er man velkommen til at gøre det i offentligt regi. For øjeblikket forekommer begge løsninger i ministerierne.

For så vidt angår spørgsmålet om tobaksvarer, der stammer fra en meget tidlig aftale, så er det selvsagt overhovedet ikke berørt i forbindelse med det nye kantinecirkulære. Den folketingsbeslutning, der vel går tilbage til 1988, hvis jeg husker rigtigt, står selvsagt ved magt, og den er ikke ændret. Jeg kan så også være en lille smule forbavset over – nu er jeg ikkeryger, så jeg har ikke forstand på det, men jeg troede slet ikke, at man kunne ryge sådan noget gammel tobak – at der i hvert fald er ét ministerium, hvor der til stadighed kommer tobak på bordet, når vi kommer. Jeg spørger hver gang, hvordan det kan gå til, og jeg får så at vide, at noget af den tobak, der bliver serveret – og jeg kan anføre, at det ministerium er Kirkeministeriet – stammer fra dengang vi havde en socialdemokratisk kirkeminister, det er ikke brugt op endnu. Der kan ikke være ret mange, der ryger af de cigarer, og om de kan ryges mere, det ved jeg ikke.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Jeg kunne forstå på finansministeren, at han var utilfreds med den manglende objektivitet i det indlæg, jeg havde. Jeg skal derfor henlede finansministerens opmærksomhed på to artikler i Jyllands-Posten den 7. januar 1990. Af disse artikler, bl.a. på side 4 i 2. del, fremgår det, at bladets journalister har været en tur på amtsgården i Århus, hvor man har kunnet indkøbe mad, og jeg skal ikke trætte Folketinget med oplæsning af, hvad de pågældende stykker smørrebrød indeholdt, men blot gøre opmærksom på, jeg citerer:

»På Kirkens Korshærs varmestue i Århus betaler kunderne næsten dobbelt så meget som deres sagsbehandlere i amtet.«

Det var altså ud fra en konkret efterprøvning af priserne på amtsgården kontra varmestuerne.

På daværende tidspunkt havde formanden for den konservative folketingsgruppe, hr. Gammelgaard, anledning til i samme avis at gøre opmærksom på, at han som følge af disse oplysninger forlangte, at finansministeren nu greb ind i hvert fald over for den del af det, der vedrørte staten. Finansministerens reaktion var så, at vi fik det nye cirkulære, og hr. Gammelgaard sluttede med at sige, at nu forventede han, at det var slut.

Det er på baggrund af den slags faktuelle oplysninger, at mit tidligere indlæg skal ses. Der er ikke tale om, at jeg omgås letsindigt med sandheden, men jeg refererer udelukkende fra artikler og fra finansministerens partikollega hr. Gammelgaard.

Jeg vil gøre opmærksom på, at det kan godt være, at der i en række private virksomheder er overenskomster, hvor frokostpausen er inkluderet, men hvor det er reglen i det offentlige, at der er betalt frokostpause, er reglen i det private erhvervsliv, at der ikke er betalt frokostpause, og det er med i det samlede billede af personalepolitikken.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Det Politisk-Økonomiske Udvalg. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 62:

Forslag til folketingsbeslutning om oprettelse af tilsyns- og ankeråd for ældre og handicappede hjælpemodtagere uanset boligform.

Af Mimi Jakobsen (CD) m.fl.

(Fremsat 21/3 91).

Forslaget sættes til forhandling.